

AMNESTY INTERNATIONAL
ČESKÁ REPUBLIKA

3/2006

31. květen 2006

www.amnesty.cz

Bělorusko

svoboda v nedohlednu

Zpráva z kanceláře

Eva Dobrovolná

Vážené čtenářky a čtenáři,

Janí období přivítali členové Amnesty International řadou zajímavých akcí. O některých se dočtete v tomto Bulletinu. Mezi ty největší patří dva pražské happenings a uprchlický festival „Potom“, který hostilo Brno.

O akci před Běloruskou ambasádou, která nakonec trvala osmnáct hodin, Vás ve svém článku informuje koordinátor Šesté skupiny Radek Dvořáček.

Díky aktivitě pražské skupiny se mohla tři česká ministerstva, která jsou zodpovědná za vývoz zbraní, připojit k petici „Milion tváří“. Kromě ministra Františka Bublana se přidalo také několik desítek pracovníků ministerstev. Již na přelomu června a července budeme pozorně sledovat zasedání Revizní komise OSN, která bude o smlouvě jednat. Ještě máte poslední příležitost připojit se k petici.

Z interních události v AI je bezpochyby nejdůležitější dubnová valná hromada. Jednání přineslo několik nových rezolucí a změn stanov, navíc byl prostor důkladněji prodiskutovat témata ekonomických, kulturních a sociálních práv a také plány pro práci ve vlastní zemi. V koordinačním výboru vítáme nového člena Michala Stašu a děkujeme za vykonanou práci Janě Sobotkové, které uplynul mandát. Zápis z valné hromady si můžete přečíst na našich internetových stránkách.

Kromě informací o činnosti skupin přináší květnový Bulletin dva články týkající se kampaně Stop násilí na ženách. Pojednávají o tak rozdílných státech, jako jsou Írán a Francie. Postavení žen v těchto zemích je samozřejmě velmi odlišné a snad pro Vás bude zajímavé seznámit se s jejich aktuálními problémy. Jedním z autorů příspěvků je iránský novinář žijící v Praze, který se rozhodl s českou pobočkou AI spolupracovat.

Na závěr Vás zvu na dva benefiční koncerty. V první červnový den můžete navštívit benefici, kterou k naší velké radosti podpořil vynikající houslista Pavel Šporcl. S ním navíc vystoupí další skvělí hudebníci včetně Pavla Fajta a Moniky Načevy. Brněnská skupina na červenec přichystala koncert s tak zvučnými jmény jako jsou Vladimír Merta & Jana Lewitová.

V boji za lidská práva nám tedy bude opět pomáhat skvělá hudba.

Eva Dobrovolná

Obsah

Projekty / Happening za Bělorusko	3
Činnost skupin	4
Článek / Diskriminace žen v Íránu	5
Článek / Práva žen ve Francii	6
Urgentní apel	7
Krátké zprávy	8

Plánované akce:

» Benefiční koncert Brněnské skupiny Vladimír Merta & Jana Lewitová

Zveme vás na benefiční koncert pro Amnesty International, který se uskuteční **20. července 2006 ve 20.00 v hudební kavárně Stará pekárna (Štefánikova 8, Brno).**

Rezervace vstupenek na adrese jana.sobotkova@amnesty.cz nebo na telefonu 604 131 052. Cena vstupenek bude oznámena s předstihem.

» Benefiční koncert s houslistou Pavlem Šporcem

Vynikající houslista Pavel Šporcl věnuje svůj talent a energii a vystoupí na benefiční akci Amnesty International. Koncert se koná **ve čtvrtek 1. června 2006 v pražském Paláci Akropolis od 19:30 hodin. Pavel Šporcl zahraje společně s klavíristou Petrem Jiříkovským.** Oba umělci podpoří Amnesty International bez nároku na honorář.

» **Koncert zahájí hudebníci Pavla Milcová & Tarzan Pepé**
V jejich tvorbě se objevují prvky jazzu, folku, písničkářství.

» **Hudební večer přinese také vystoupení Petra Fajta a jeho hosta - Moniky Načevy**

Vstupné: 180 Kč v předprodeji/ 200 Kč na místě.

Výtěžek z koncertu AI použije na svou práci s uprchlíky v České republice.

Milí přátelé,

v tomto vydání Bulletinu bych Vás rád informoval o dění v kanceláři a v Amnesty jako celku.

Během prvních měsíců tohoto roku jsme podali dvě významné žádosti o grant v oblasti Vzdělávání k lidským právům financované ze zdrojů Evropské Unie a jeden projekt financovaný ze zdrojů Ministerstva školství.

Máme několik nových dobrovolníků, mezi nimi bych rád zejména přivítal Honzu Brože, který bude koordinovat překlady, Alexandru Ormisovou, která nás bude informovat o Dobrých zprávách týkajících se Urgentních apelů a Petru Novákovou, která bude pomáhat s analyzováním příchozích případů.

Na konci dubna jsme šťastně ukončili výběrové řízení na pozici koordinátora kampaně Direct Dialogue, takže během příštích měsíců se budete v kanceláři setkávat s Anetou Quraishy a jejím týmem recruiterů. V rámci tohoto projektu budou vyškolení brigádníci v pražských ulicích informovat veřejnost o možnosti členství v AI. Přejeme jim mnoho úspěchů a doufáme, že přivedou nové členy do našich řad.

Duben jsme strávili mimo jiné přípravou Valné hromady, na které jsme se s mnohými z vás setkali.

Dobrovolnický tým právě dokončuje přípravy na výstavu Amnesty International v Československu před rokem 1989, kterou zahájíme 17. listopadu. Pokud vše dobře dopadne, tak prvním místem, které bude výstavu hostovat, bude vestibul Hlavní pošty v Praze.

Stále se snažíme o větší propojení aktivit koordinovaných z kanceláře se skupinovými aktivitami, čímž doufáme dosáhneme ještě lepších výsledků na poli lidských práv.

Přeji Vám hezké jaro,

Zdeněk Rudolský
ředitel

Happening za lidská práva v Bělorusku

› 26.duben je každoročně dnem,

kdy se po celém světě připomíná výbuch jaderné elektrárny v ukrajinském Černobylu. Bělorusko, jakožto jeden ze sousedních států Ukrajiny, je země, která byla jaderným výbuchem značně zasažena. Běloruská opozice a nevládní organizace každoročně pořádají vzpomínkový pochod Minskem. Mottem letošního pochodu, který byl dvacátým výročím výbuchu, bylo zvoleno heslo „Svoboda, Pravda, Spravedlnost“. Tento rok Bělorusové neprotestovali pouze proti státním úřadům, které neustále popírají zejména důsledky výbuchu. Účastníci pochodu vyjádřili nesouhlas zejména s výsledky prezidentských voleb, které proběhly v polovině března v Bělorusku. V nich uspěl dosavadní prezident Lukašenko, který podle oficiálních výsledků získal přes 80% hlasů, ale podle drtivé většiny zpráv, komentářů a ohlasů šlo právně řečeno zřejmě o volby nedemokratické, nespravedlivé a zmanipulované, kdy nebyly poskytnuty rovné příležitosti všem kandidátům. Nenásilné protesty také směřovaly proti brutálně potlačeným demonstracím, které proběhly po volbách, kdy docházelo k bití demonstrantů, svévolnému zatýkání a uvěznění stovek lidí.

› Amnesty International společně s organizací NESEHNUTÍ

se proto rozhodly uspořádat ve stejný den, kdy probíhal v Minsku Černobylský pochod, mítink, a to před běloruskou ambasádou. Hlavním cílem bylo osobně předat některému pracovníkovi ambasády dopis adresovaný prezidentu Lukašenkovi. Dalším cílem bylo také vyjádření solidarity s desetitisícovým davem demonstrantů v Minsku. To, že vůle k předání dopisu byla z naší strany velmi silná, dokládá i fakt, že jsme se

z důvodu nezájmu běloruských zastupitelů s námi komunikovat, rozhodli před velvyslanectvím strávit celou noc.

Denní části demonstrace se zúčastnilo přibližně 50 osob, převážně z jiných neziskových organizací (Svaz Bělorusů v zahraničí, Výbor běloruských studentů v ČR), atraktivitu akce zvýraznila i vysoká účast novinářů.

Strávit před velvyslanectvím noc ve stanech se odhodlalo pět odvážlivců z AI. Klidný průběh této tiché demonstrace byl narušen jen jedinou příhodou, když osazenstvo ambasády krátce po jedenácté hodině večerní usoudilo, že se naše stany před vchodovou branou tyčí příliš výhrůžně, a zavolalo policii. Policisté po příjezdu tuto stížnost samozřejmě shledali za neopodstatněnou.

Bohužel ani poté, co jsme se ráno opakovaně pokusili náš dopis předat, výzvy vyslyšeny nebyly, a tak jsme z časových důvodů museli náš happening po 18 hodinách ukončit a dopis vhodit do poštovních schránky.

Celkový dojem z akce je přesto kladný. Vyjádřením solidarity s běloruskými demonstranty a se studentskou organizací Zubr jsme splnili alespoň jeden z našich cílů. Dále jsme do značné míry ochromili činnost ambasády, která právě na základě naší přítomnosti odmítla přijmout i hosty, s nimiž ve čtvrtek ráno měla sjednané schůzky. Z těchto důvodů jsme se rozhodli v podobných aktivitách nepolevit a začít plánovat nové, tentokrát však ještě delší setkání před budovou běloruského velvyslanectví. O přípravách Vás budeme v blízké budoucnosti informovat.

Radek Dvořáček
Václav Mlynařík

Šestá skupina

Z činnosti Šesté skupiny

» Stovka pro Milión tváří

Petice na kontrolu zbraní pokračuje. Šestá skupina se také výrazně zapojila. Dne 26. dubna jsme prezentovali na právnické fakultě Masarykovy Univerzity infostánek naší skupiny. V této době probíhala v Praze demonstrace před Běloruskou ambasádou, kde jsme

také měli výrazné zastoupení. V Brně jsme informovali o činnosti AI několik desítek studentů. V rámci této akce se nám podařilo nafotit okolo sta fotek pro kampaň Milión tváří. Další focení probíhalo i během našeho festivalu „Potom“. Máme našlápnuto být skupinou s největším počtem fotek. Uvidíme.

» Festival „Potom“

V klubech Veselá Vačice a Skleněná louka v Brně proběhl ve dnech 1. a 2. května 2006 festival na podporu uprchlíků „Potom“. V rámci této akce proběhla řada přednášek, projekcí filmů, koncertů, literárních performancí, diskusí, divadelních představení a doprovodných akcí. Z nejzajímavějších taháků festivalu stojí za to uvést alespoň koncert skupiny Újezd (uprchlická kapela), projekci filmu „Česko očima uprchlíka“ a vystoupení interaktivního divadla Augusto. Výtěžek akce pomohl uprchlické rodině Bolantkhanovových z Čečenska.

Jan Duda

Pražská skupina

Happening Pražské skupiny

Ministerstva průmyslu a obchodu, vnitra a zahraničních věcí, která jsou zodpovědná za obchod se zbraněmi v ČR, vyjádřila na happeningu organizace Amnesty International (AI) svou podporu pro vznik smlouvy regulující mezinárodní obchod se zbraněmi. K petici AI se osobně připojil ministr vnitra František Bublan i někteří zaměstnanci ministerstev. V rámci Evropské unie ČR deklarovala podporu této smlouvě již na podzim 2005.

OSN bude jednat o vzniku průlomové smlouvy o obchodu se zbraněmi na začátku tohoto července. Do této chvíle však mezinárodní právo dodávky lehkých a ručních zbraní ignoruje.

„Považujeme za důležité, že ministerstva iniciativu podpořila. Doufáme ale, že tento krok skutečně povede k zvýšení transparentnosti a zlepšení dobrých mravů v oblasti obchodu s vojenským materiálem,“ uvedl Petr Vítek z AI ČR.

Aktivisté z pražské skupiny AI informovali úředníky přímo před budovami ministerstev o fotografické petici „Milion tváří“. Petice sbírá portréty lidí z celého světa, kteří podporují vznik této smlouvy.

Diskriminace žen v Íránu

› **Amnesty International ve své nedávné zprávě uvedla, že diskriminace žen přetrvává ve 36 zemích. Mezi těmito státy je také Írán.**

Diskriminace žen v Íránu má jinou podobu než v Saúdské Arábii nebo v dalších arabských zemích, kde ženy nesmějí řídit vůz či volit. V Íránu ženy za volant mohou, smějí se dokonce účastnit automobilových závodů. Nejenom, že mají volební právo, ale v mnoha případech byly zvoleny za členky parlamentu - nesmějí však kandidovat na prezidentku. Íránské ženy dosáhly velkého uznání v umění jako malířky, básnířky, filmové režisérky i jako filmové hvězdy.

Jednou z hlavních oblastí diskriminace žen je islámský soudní systém, v kterém rozdíly mezi pohlavím hrají roli v záležitostech jako jsou sňatek, rozvod a dědictví. Z tématu feminismu se stalo tabu.

Nová konzervativní vláda prezidenta Mahmúda Ahmadinežáda vydala prohlášení, že filmy, které zobrazují feministické hodnoty, musí být zakázány. Tento protifeministický postoj dokonce vedl ke střetu v Teheránu, který pobouřil lidskoprávní aktivisty po celém světě. Íránská policie a agenti v civilu dne 8. března násilně rozehnali pokojné shromáždění aktivistů usilujících o ženská práva. Bili přitom stovky žen a mužů, kteří se shromáždili, aby připomněli Mezinárodní den žen.

"Íránské úřady připomněly Mezinárodní den žen zákrokem vůči stovkám lidí, které se shromáždily k pokojné oslavě ženských práv," uvedl Joe Stark, zástupce ředitele Human Rights Watch pro Střední východ.

› **Íránská vláda opět ukázala, že neváhá užít násilí k potlačení jakéhokoli poklidného veřejného shromáždění."**

Tuto akci účastníci zahájili ve čtyři hodiny odpoledne v teheránském parku Danešjó, kde vystavili transparenty se slogany jako "diskriminace žen je porušováním lidských práv," "ženy usilují o svá práva" a "Íránské ženy chtějí mír". Útok přišel chvíli po začátku akce. Podle svědků agenti v civilním oděvu, příslušníci pořádkové policie a Revolučních gard nejdříve obstoupili park. Během několika minut, jen co agenti vyfotografovali a natočili

shromáždění na kameru, přikázala policie lidem, aby se rozešli. Odpovědí jim byl zpěv hymny hnutí za ženská práva, jak uvedl pracovníkům Human Rights Watch jeden účastník akce.

Další svědek uvedl, že shromáždění začalo pokojně a stejně tak mělo i pokračovat. "Ale náhle se příslušníci bezpečnostních složek rozzuřili a napadli nás." Házeli po sedících ženách odpadky, pak se rozdělili do skupin a začali je bít. Holemi a obušky bili ženy i muže, mladé a staré. "Bili nás do zad, na hrudi, na rukách i na nohách," řekla roztřeseným hlasem šedesátiletá žena.

Velitel zúčastněných bezpečnostních složek, Ghodratoáh Mahmúdí uvedl íránské zpravodajské agentuře Ilna: "Toto shromáždění nebylo oficiálně povoleno. Zásah bezpečnostních sil předešel tomu, aby shromáždění nabralo politický rozměr." Mezi účastníky akce byla také Simin Behbahání, známá íránská básnířka. Dle očitých svědků byla zbita policejním obuškem. Přestože lidé protestovali, že jí je přes sedmdesát let, má špatný zrak a je známou básnířkou, příslušník bezpečnosti ji několikrát kopl a bil ji.

› **"Je mi víc líto těch mladých lidí, kteří na sobě měli uniformu a jednali tak násilnický, než bych litovala sebe," uvedla paní Behbahání."**

Bezpečnostní složky také vzaly do vazby několik zahraničních novinářů. Před propuštěním jim zabavili fotoaparáty a videozáznamy.

Amnesty International byla mezi lidskoprávními organizacemi, které odsoudily násilný průběh akce. AI také vyzvala íránské úřady k „respektování práva na svobodu sdružování, v souladu s íránskými závazky danými mezinárodním právem“:

"Režim islámské republiky respektuje práva žen více než západní země, které skandují feministické slogany o rovnosti mužů a žen," prohlásil Esmaeel Ahmádí Moghadám. "Užití obušků v sebeobraně policistů je užíváno pouze ve výjimečných situacích." Toto prohlášení přišlo jen tři dny po násilném potlačení práv aktivistů za ženská práva v Teheránu.

Niusha Boghrati

Autor je novinář Radia Svobodná Evropa RFE/RL
článek byl redakčně krácen

Svoboda, rovnost, bratrství?

› Každý čtvrtý den zemře ve Francii jedna žena v důsledku bití partnera. Více než polovina těchto žen byla již předtím vystavena domácímu násilí.

V zemi, která si nárokuje být kolíbkou lidských práv a je signatářem hlavních lidskoprávních smluv, jsou práva žen na svobodu, rovnost, bezpečí a někdy také na život, často zneužívána.

Tato práva mají být respektována a garantována francouzskou vládou, realita je však jiná. Programy prevence domácího násilí a ochrany obětí jsou dost neúčinné.

Přestože mechanismy k ochraně existují, nefungují dobře. Ženy mají malé povědomí o svých právech a potřebné informace nejsou všeobecně přístupné. Nedostatečné jsou také možnosti dočasného ubytování pro oběti domácího násilí. A lékaři mnohdy nejsou dostatečně připraveni k vypracování posudků násilí, které by mohly být použity jako důkazy před soudem.

Pro prevenci je důležité, aby policisté, úředníci, zdravotníci a sociální pracovníci pro výkon své práce absolvovali odpovídající povinný trénink. Bezpečí žen podpoří také existence telefonních linek a azylového bydlení, stejně jako dostupné poradenství.

› Proč nejsou práva žen ve Francii chráněna?

Francouzské právo vidí domácí násilí jako trestný čin a pokud je pachatelem manžel nebo partner postižený, jde o přitěžující okolnost. Soudní procesy však často problém nevyřeší zcela uspokojivě a soudci nevyužívají všechny právní prostředky, které mají k dispozici. „Opakované násilí“ navíc není uznáváno jako trestný čin. Jestliže soud rozhodne o „nuceném smíru“, jak se často děje, pachatel není potrestán.

Francie má mnoho slabých míst v boji proti násilí v rodině. Tento rozšířený trestný čin stále zůstává skrytý, protože lidé jsou přesvědčeni, že do rodinných záležitostí nemá společnost zasahovat. Stát však musí chápat tuto „soukromou“ věc jako jakékoliv jiné zneužití lidských práv.

Úředník: „Jste obviněn, že jste napadl osobu.“ Obviněný: „Ale to nebyla osoba, byla to moje žena.“

Citát uvedený policejním velitelem na Konferenci o násilí na ženách a právu, konané 31. března 2005 ve Francii.

Ze zdrojů AI přeložila Petra Lomozová

Vězeň svědomí v Uzbekistánu

Saidzhakhon Zainabitdinov

› Saidzhakhon Zainabitdinov

Vězeň svědomí

V květnu 2005 byly v uzbeckém Andižanu zabity stovky protestujících lidí. Od té doby vláda tvrdě zasahuje proti občanské společnosti.

Lidskoprávní aktivista Saidzhakhon Zainabitdinov, který se snažil mluvit pravdu o Andižanu, byl podle zpráv odsouzen k sedmiletému vězení po utajeném procesu z počátku ledna. Obviněn byl z několika trestných činů včetně pomluvy a "šíření informací s cílem vyvolávat paniku".

Není známo, kde se v tuto chvíli nachází a příbuzní mají velké obavy o jeho bezpečí. Uzbekistán je znám pro mučení a špatné zacházení s vězni, někdy ve jménu národní bezpečnosti. Od září 2001 se tak děje pod záminkou boje "proti teroru".

Rozsudek nad Zainabitdinovem potvrzuje obavy, že uzbecké úřady brání ochráncům lidských práv a novinářům provádět jejich práci. Týká se to hlavně těch, kteří se snaží informovat o nepřiměřeném zásahu bezpečnostních složek v Andižanu.

AI považuje Zainabitdinova za vězně svědomí a vyzývá pro jeho okamžité propuštění.

DOPORUČENÁ AKTIVITA:

Prosím napište dopis prezidentu Uzbekistánu Islamu Karimovi.

- › Vyzvěte úřady, aby provedly úplné, nezávislé, mezinárodní vyšetřování událostí z Andižanu
- › Vyzvěte úřady, aby přestaly porušovat lidská práva pod záminkou státní bezpečnosti
- › Dejte najevo obavy o bezpečí Zainabitdinova, který byl svévolně zatčen a poté odsouzen pro své legitimní aktivity
- › Vyzvěte prezidenta k okamžitému propuštění tohoto vězně svědomí

Apely zasílejte v anglickém, uzbeckém nebo českém jazyce na adresu:

President Karimov
700163 g. Tashkent,
ul. Uzbekistanskaia, 43,
Prezidentu Respubliki Uzbekistan Karimovu I.A.,
Uzbekistan

Fax: +998 71 139 53 25

Email: presidents_office@press-service.uz

Oslovení: Dear Mr. President

» V celách smrti čeká 20.000 osob

Podle šetření AI čeká ve světě na popravu více než 20.000 odsouzců. V roce 2005 úřady popravily nejméně 2.148 osob ve 22 zemích. Za 94 % všech poprav je zodpovědná čtveřice zemí, kterou tvoří Čína, Írán, Saúdská Arábie a USA. AI upozornila, že skutečné údaje jsou nepochybně vyšší. Mnoho vlád však informace o popravách tají.

» USA podporují mučení

Mučení a nelidské zacházení jsou ve věznicích provozovaných USA velmi rozšířené. Týká se to nejen zařízení na Kubě, v Afghanistanu nebo Iráku, ale i věznic na americké půdě. Tvrdí to zpráva, kterou pro Komisi OSN proti mučení vypracovala Amnesty International.

» Vůdce zahraniční politiky EU kritizován kvůli letům CIA

Členové Evropského parlamentu obvinili komisaře pro zahraniční politiku Javieru Solanu z nezájmu řešit obvinění o nezákonných přeletech letounů CIA, na jejichž palubě se mohli nacházet zajatci. CIA tyto lidi zadržuje, aniž by je obvinila nebo postavila před řádný soud. AI ČR požádala o šetření pohybu letadel CIA na našem území premiéra Paroubka a ministra Bublana. Podle vyjádření obou politiků nejsou žádné informace, že by se ČR podílela na porušování mezinárodního práva. AI bude ve svém šetření pokračovat.

» V loňském roce bylo zabito 63 novinářů

Při příležitosti Mezinárodního dne svobody tisku uvedla Organizace Reportéři bez hranic, že v roce 2005 bylo při výkonu svého povolání zabito 63 pracovníků médií. Nejrizikovější oblastí je Irák, kde zanechalo život 24 novinářů. Následují Filipíny, na jejichž území bylo zabito 7 žurnalistů. Nejmenší míra svobody tisku je dle Reportéru bez hranic v Severní Koreji, Eritreji a Turkmenistán. Pronásledované novináře můžete podpořit díky urgentním akcím AI.

Kontakty:

Kancelář

Ředitel: Zdeněk Rudolský - rudolsky@amnesty.cz
Asistentka: Lenka Pitronová - amnesty@amnesty.cz
Tisková mluvčí: Eva Dobrovorná - press@amnesty.cz
Kampaňový koordinátor: Filip Karel - campaigns@amnesty.cz
Fundraising: Aneta Quraishy - fundraising@amnesty.cz

Koordinační výbor: (board@amnesty.cz)

Martin Kryl (předseda): martin.kryl@amnesty.cz
Luboš Majerčík (místopředseda): majercik@amnesty.cz
Irena Svobodová I: irena.svobodova@amnesty.cz
Jakub Mareš: jakub.mares@amnesty.cz
Michal Staša: michal.stasa@amnesty.cz

Kontrolní a revizní komise: (krk@amnesty.cz)

Irena Svobodová II (předsedkyně): irena.5555@seznam.cz
Radek Klempera: klempera@cizp.cz
Marián Zajíček: zajicek@chello.cz

Místní skupiny

Pražská skupina (Václav Mlynařík): newprsk@amnesty.cz
Brněnská skupina (Karel Dolejší): brno@amnesty.cz
Anglický mluvčí skupina, Praha (Reena Star): esg@amnesty.cz
Pardubická skupina (Jarmila Stibicová): pardubice@amnesty.cz
Úterní skupina, Praha (Petra Lomozová): uterniskupina@amnesty.cz
Šestá skupina, Brno (Radek Dvořáček): sestaskupina@amnesty.cz
Olomoucká skupina (Jana Schmieďová): olomouc@amnesty.cz
Pardubická studentská skupina (Hana Slavíková): hana.s@centrum.cz

Tematické sítě

Ženská síť (Filip Karel): amnesty.zenskaprava@email.cz
HRE - vzdělávání k lidským právům (Irena Smetáčková): hre@amnesty.cz
Zbraňová síť (Filip Karel): zbrane@amnesty.cz
Vnější vztahy (Luboš Majerčík): lobbyai@email.cz
Školitelská síť (Filip Karel): treneri@amnesty.cz

Tvorba tohoto Bulletinu

Eva Dobrovorná: press@amnesty.cz
Richard Tomecko: rtomecko@seznam.cz